

Ing. Lukáš Šafr

Vedoucí MH SDH Manětín

V Manětíně dne 8.7. 2016

Ing. Monika Němečková

náměstkyně pro úsek mládeže

a

Josef Bidmon

vedoucí ÚORM

na vědomí:

starostce OSH PS

Aleně Foldové

Věc: Postřehy z MČR

Vážená paní náměstkyně a pane vedoucí ÚORM,

dovolte mi, abych se s vámi podělil o naše postřehy z letošního mistrovství ČR ve hře Plamen. Nepatřím mezi lidi, kteří si stěžují, brečí a odůvodňují své neúspěchy chybami druhých, ale okolnosti z letošního mistrovství mě přinutily shrnout kladné i negativní postřehy z naší účasti na MČR.

V krátkosti několik vět k nám a našemu družstvu. Jako vedoucí kolektivu mladých hasičů SDH Manětín pracujeme s Ivetou Vandrovcovou od roku 2009. Do oblasti práce s dětmi jsme byli hozeni doslova jako neplavci do vody a začali se sami rozkoukávat, vzdělávat, učit.... Již v roce 2012 se děti pod naším vedením dokázaly probojovat na MČR do Sokolova, kde jsme jako nováčci nasávali atmosféru mistrovství, vychutnávali první pocity, zažívali příjemné i nepříjemné (těch bylo méně) situace. V roce 2014 se nám opět podařilo probojovat na MČR do Brna. V Brně byla výborná atmosféra, skvělé ubytování, stravování pro děti, perfektní přístup rozhodčích a všech zúčastněných. Praha v roce 2015 naše dojmy z předešlých mistrovství trochu pokazila. Nebyla, co se týče zázemí pro soutěžní týmy úplně ideálním místem. Chápu, že vy - organizátoři jste se snažili udělat maximum a někdy je to obtížné, pokud není vůle z druhé strany. Před organizací MČR v letošním roce v Českých Budějovicích opravdu smekáme. Všichni, kteří se na přípravě a průběhu mistrovství podíleli, se opravdu vytáhli. Chceme poděkovat za zázemí, jaké poskytli nám - soutěžním týmům, to bylo výjimečné. Ubytování bylo perfektní, stravování v menze VŠ kolejí a i na stadionu nemělo chybu a bylo velkorysé. Umožnění uložení věcí na stadionu, možnost volných vstupenek pro děti na bazén, skvělý doprovodný program na stadionu, hodnotný nápad uskutečnit ZPV v Žižkovu rodišti, přístup rozhodčích a štábu byl také vstřícný, přátelský, ale důsledný, tak jak má být.

Bohužel mi dovolte i několik negativních postřehů, které nepíši z důvodu, že bych si chtěl stěžovat na jednotlivce či nějaké osoby, ale z důvodu vyvarování se pokud možno těchto chyb či nedostatků v příštích ročnících mistrovství. Při trénincích na džberových stíkačkách disciplíny PÚ CTIF jsme se jako většina družstev zhrozili. Džberovky, které byly k dispozici, byly naprosto nevyhovující, vůbec netáhly a hlavně rozprašovaly tak, že většina družstev s nimi nebyla

schopna nastříkat terče bez následného dolití vody. Pro družstva, která mají tuto disciplínu nacvičenou i s nástřikem, by to byla obrovská nevýhoda a velmi špatná prezentace časů této disciplíny na MČR. Rozhodčí disciplíny paní Dana Vilímková k nám byla velice vstřícná, ale bohužel nám sdělila, že jiné džberové stříkačky nejsou k dispozici a také, že již na těch kritizovaných proběhla půlka tréninků a proto je nelze vyměnit. Musím jí a rozhodčím poděkovat za to, že následně po ukončení tréninků dvě nejhorší džberové stříkačky opravili (vyměnili), což byl krok ku prospěchu všech družstev. Do budoucna by se snad ale této situaci nechalo předejít.

Teď několik vět, proč tento postřeh hlavně píši. Na letošním mistrovství naše družstvo dokázalo vybojovat stříbrnou medaili v celkovém pořadí družstev. Je a za normálních okolností by to byl krásný pocit, ale pro naše děti, nás i fanoušky je zahalen hořkostí, kterou jsme si museli na stadionu projít a tyto pocity budou hlavně u dětí ještě nějakou dobu přetrvávat nad radostí z medailového místa. O vítězi letošního MČR hry Plamen měla rozhodnout poslední disciplína PÚ. V prvních pokusech se nám podařilo zaběhnout čas, který překonalo pouze družstvo z Poniklé. Družstvo, které bylo jasným favoritem mistrovství a dokazovalo to i předvedenými výkony. Ale v průběhu druhých pokusů jsme drželi stále průběžné první místo my se ziskem 16 bodů a družstvo z Poniklé místo druhé se 17 body. Všem nám bylo jasné, že pokud nám má vyjít mistrovský titul, tak se mezi nás a Poniklou nesmí s časem dostat žádné jiné družstvo. Došlo na poslední požární útok tohoto mistrovství v řádných pokusech. Hlastel na stadionu ani v televizi FIRE TV v tu chvíli ani před tím neohlásil, že by mělo nějaké nebo nějaká družstva opakovat svůj pokus PÚ. Je proto logické, že v nás po shlédnutí času útoku družstva Velenky propukla obrovská radost a euforie z vítězství. Ze stadionu k nám přiběhli fanoušci a dělili se s námi o tuto radost. Přáli nám i rozhodčí, kteří rozhodovali v té chvíli na druhé základně PÚ. Hlasatel stále nic nehlásil. Z FIRE TV za námi přišel dokonce i moderátor s kameramanem, kteří udělali rozhovor s dětmi a následně s mojí osobou jako vedoucím vítězného družstva.... Až po několika minutách jsme sami zjistili, že se chystá opakovaný pokus družstva z Prostřední Bečvy. Družstvo provedlo PÚ v čase s šancí jedné z milionu a dokázalo se vtěsnat mezi nás a družstvo z Poniklé. Nemusím dlouze psát o tom, jaké pocity zavládly zejména u dětí, ale i nás dospělých, kteří se ještě před pár minutami těšili z prvního místa. Samozřejmě lze namítnout, že jsme měli setrvat a vyčkat až na vyhlášení oficiálních výsledků této disciplíny, ale... kdo to dělá a kdo by to v danou chvíli udělal, když vše mělo hladký průběh a nikdo o žádném protestu neinformoval.

Samozřejmě jsem po vystřízlivění z tohoto šoku začal zjišťovat, proč družstvo z Prostřední Bečvy opakovalo svůj pokus. Bylo mi sděleno, že podalo protest na to, že se jim v průběhu plnění disciplíny samovolně uzavřel přední kohout na stroji FPN 10 – 1000. Vzhledem k tomu, že v Plzeňském kraji tento stroj není k mání a setkávali jsme se s ním vždy až na samotných mistrovstvích, bral jsem toto vysvětlení jako logické a protest za oprávněný. Postupně jsem ale posbíral informace od lidí na stadionu, kteří s tímto strojem přicházejí do styku a i s některými rozhodčími. Dozvěděl jsem se, že není možné, aby se kterýkoliv uzávěr „kohout“ u tohoto stroje sám uzavřel. Výjimkou ale je, pokud by byl kohout z nějakého důvodu přivřen. Pak může z důvodu sepnutí přetlakového ventilu docházet k jeho následnému a postupnému uzavírání, k čemuž došlo právě u družstva Prostřední Bečvy. Logicky mi z toho vyplývá, že si závodník sám při přípravě základny nebo v průběhu pokusu uzávěr svojí vinou přivřel (což rozhodčí na základně rozhodně není schopen postřehnout, jelikož nesleduje při přípravě základny jen činnost strojníka) nebo mohl být uzávěr lehce přivřen již z předešlého pokusu, čehož si nikdo nemohl všimnout, ale rozhodně si toto měl zkontrolovat strojník Prostřední Bečvy. Ovšem ani jeden z těchto případů nebyl důvodem k tomu, aby byl přijat protest a uznán opakovaný pokus PÚ Prostřední Bečvy. Jako divák jsem se zúčastnil i MČR dorostu, kde jsem zjistil, že při přípravě základny PÚ předával pomyslně rozhodčí strojníkům družstev stroj s tím, zda mají zkontrolované uzávěry a při poradě bylo vedoucím družstev dorostu řečeno, že již družstvům dorostenců a dorostenek nebudou přijímány

protesty z důvodu uzavření kohoutu. Pokud je technicky možné samovolné uzavření uzávěru u stroje (na tomto základě byl uznán protest Prostřední Bečvy), tak proč toto opatření v případě dorostu.... ? To mi ještě více utvrdilo v tom, že přijatý protest byl neoprávněný. Jak jsem psal na začátku tohoto postřehu, nejsem člověk, který by si chtěl stěžovat. Vždy se snažím hledat chyby ve vlastních řadách a u sebe. Střízlivým pohledem si náš tým první místo prohrál disciplínou 4x60 m, kde jsme výrazně bodově ztratili (družstvo z Poniklé ale ztratilo na PÚ CTIF body také). Tato negativní zkušenost způsobená několika náhodami a dle mého názoru i nedobrym rozhodnutím rozhodčích na PÚ v nás zanechá ještě několik dní velkou hořkost (v očích dětí i velkou křivdu) na toto mistrovství.

Těmito větami se nechci v žádném případě dotknout rozhodčích na MČR ani organizátorů. Jejich práce si vážím, MČR bylo skvěle připravené a já věřím, že všichni co jsou pět dní na place stadionu rozhodují nestranně a v duchu fair play. Ale jako všichni lidé jsme omylní a i rozhodčí se mohou někdy mýlit. Důležité však je, pokud se toto stane, uměti chybu přiznat a tím dětem ukázat, že čestnost se řadí mezi nejvyšší lidské hodnoty tak, aby nepřestávaly věřit ve fair play hru. Přeji vám všem jen to dobré a zároveň mnoho sil v pořádání dalších ročníků mistrovství hry Plamen.

Vedoucí kolektivu MH SDH Manětín

Ing. Lukáš Šafr